

Sygn. akt IX U 970/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Iwona Krakowczyk

przy udziale./.

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania E. C. (E. C.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania E. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 8 kwietnia 2016 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to począwszy od (...).

Sędzia

Sygn. akt IX U 970/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08.04.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu E. C. (C.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu wyniósł 219,63 % i jest niższy niż 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków uzyskiwanych z tytułu zatrudnienia w KWK (...) podnosząc, iż nie może ponosić skutków zniszczenia dokumentacji przez zakład pracy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 22.09.1987r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Po przyznaniu prawa do emerytury pozostawał w zatrudnieniu do 31.12.1987r. , a następnie w okresie od 29.06.1989r. do 25.04.1991r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury obliczony z okresu 01/1984r. do 12/1986r. wyniósł 337,89 % i został ograniczony do 250 %.

W dniu 02.02.2016r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS załączając zaświadczenie Rp7 wystawione przez KWK (...) – J.” z dnia 22.01.2016r. za lata 1979-1987, 1989-1991.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia z uwzględnieniem minimalnych wynagrodzeń za lata za które ubezpieczony nie przedłożył dowodów zarobkowych wyniósł 219,63 %.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu rent uzupełniających oraz świadczeń emerytalno- rentowych, dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokość podstawy wymiaru, przy odtworzeniu wynagrodzeń ubezpieczonego za okres od 24.08.1960r. do 08.04.1969r. w KWK (...) oraz od 09.04.1969r. do 31.12.1978r. e KWK (...) z uwzględnieniem dokumentacji z akt osobowych, szczątkowej dokumentacji płacowej, legitymacji ubezpieczonego oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe, Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z lat 1967-1976, 1979-1987, 1990 jest wyższy niż 250% i wynosi w I wariantcie 267,15% oraz w drugim wariantcie (bez premii) 267,12%. Ustalając wysokość wynagrodzenia za sporne lata biegły uwzględnił takie składniki wynagrodzenia jak płaca zasadnicza, dodatek za prace niebezpieczną, dodatek za pracę w niedziele, dodatek za pracę na II zmianę, dodatek nocny, wynagrodzenie z karty górnika oraz deputat węglowy.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akta osobowe ubezpieczonego, zeznania ubezpieczonego (k.32-33a.s.) oraz opinię biegłego z zakresu rent uzupełniających oraz świadczeń emerytalno rentowych mgr Z. G. z dnia 14.04.2017r. (k.37-71) wraz z opinią uzupełniającą z dnia 22.07.2017r. (k.93-111).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 1842 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia

podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,

a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego mgr Z. G., który na podstawie posiadanej dokumentacji akt osobowych, szczątkowej dokumentacji płacowej przy uwzględnieniu zeznań ubezpieczonego oraz obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1960-1978, a następnie obliczył najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (267,12% - bez premii) okazał się być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji oraz obowiązujących w tych okresach przepisów. Z tych przyczyn Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń organu rentowego, który kwestionował przyjęcie przez biegłego niektórych składników wynagrodzenia takich jak dodatek szkodliwy i niebezpieczny, zwiększenie z Kart Górnika, dodatku za pracę w niedziel oraz dodatku za pracę na zmiany. Nie ulega wątpliwości, iż dodatek szkodliwy i niebezpieczny był wypłacany ubezpieczonemu w sytuacji gdy, większość prac pod ziemią odbywała się w zapyleniu, ponadnormatywnym hałasie oraz wysokiej temperaturze (szczególnie w przodkach). Dodatek szkodliwy został zaś doliczony przez biegłego jedynie za dniówki przepracowane w przodku. Dodatek niebezpieczny był natomiast wypłacany wszystkim pracownikom danej kopalni, z uwagi na zagrożenie metanowe. Ponadto zasadne jest uwzględnienie dodatku za pracę w systemie trzymianowych , który był normą, a także dodatku za 2 niedziele, gdyż jest faktem powszechnie znanym, że górnicy pracowali co najmniej dwie niedziele w miesiącu, co zresztą potwierdził w zeznaniach ubezpieczony. Bez wątplenia wynagrodzenie odtworzone przez biegłego jest i tak zaniżone w stosunku do faktycznie uzyskiwanego, bowiem nie uwzględnia takich składników jak premie, nagrody, które niewątpliwie były ubezpieczonemu wypłacane, a których wysokości nie da się obecnie odtworzyć z uwagi na brak dokumentacji potwierdzającej ich wysokość.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Sędzia: